

OSNOVNI SUD U BANJALUCI
Broj: 71 0 K 169247 13 K
Dana, 09.11.2015. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE

Osnovni sud u Banjaluci, po sudiji Violeti Mandić, uz sudjelovanje zapisničara Brankice Čurlić, u krivičnom predmetu protiv optuženog Stojanović Milana, zbog krivičnog djela Izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje i netrepeljivosti iz člana 294a. stav 1. KZ RS, na glavnom usmenom i javnom pretresu održanom dana 09.11.2015. godine, u prisustvu optuženog i okružnog tužioca Snježane Petković, donio je i istog dana javno objavio slijedeću

PRESUDU

Optuženi:

STOJANOVIĆ MILAN zv. „Mića“, sin Aleksandra, i majke Dušanke, rođene Đurić, rođen 26.11.1992 godine u Banja Luci, po zanimanju student I godine, nezaposlen, neoženjen, nema djece, po nacionalnosti Srbin, državljanin BiH/RS, stalno nastanjen u Banja Luci, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak.

Na osnovu člana 298 stav 1 tačka (a) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Što je:

Dana 22.03.2013. godine u vremenu od 18,25 časova do 19,25 časova u Banja Luci, na Trgu Krajine, za vrijeme organizovanog gledanja prenosa fudbalske utakmice između Republike Hrvatske i Republike Srbije, a koji prenos su građani gledali putem video bima, u momentu kada je lice neutvrđenog identiteta raširilo zastavu „nepostojeće Nezavisne Države Hrvatske“, bakljom istu zapalio, koja se potom ugasila, te nakon sat vremena ponovo zapalio istu zastavu, te bacao i gazio nogama, uništavajući je potpuno.

Čime bi počinio krivično djelo Izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje i netrepeljivosti iz čl. 294a/I KZ RS.

Na osnovu člana 100 stav 1 ZKP-a optuženi se oslobada od plaćanja troškova krivičnog postupka isti padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Okružno tužilaštvo u Banjaluci, optužnicom broj T 13 0 KT 0016236 13 od dana 21.05.2013. godine optužilo je Stojanović Milana da je na način opisan u optužnici i izreci ove presude počinio krivično djelo o Izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje i netrepeljivosti iz čl. 294a/I KZ RS., a koja je od ovog suda potvrđena dana 06.08.2013. godine.

Sud je zakazao ročište o izjašnjavanju o krivnji za dan 12.09.2013. godine na kome je optuženi izjavio da nije kriv.

Na ročištu za priznanje na glavnom pretresu zakazanom za dan 06.11.2015. godine na kome je optuženi priznao krivnju za krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

Sud je utvrdio da je optuženi Milan Stojanović izjavu o priznanju krivice dao dobrovoljno, svjesno i sa razumjevanjem, a nakon što je upoznat sa svim mogućim posljedicama, uključujući i posljedice vezano za imovinsko pravni zahtjev i troškove postupka. Osim ovoga, u toku postupka, sud je proveo dokaze koje je okružni tužilac priložio uz optužnicu i to: Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog PS Banja Luka – Centar broj 08-S/G-3-333/13 od 24.03.2013. godine; Zapisnik o saslušanju svjedoka Đukin Stefana PS Banja Luka – Centar broj 08-S/G-3-332/13 od 25.03.2013. godine; Zapisnik o saslušanju svjedoka Đukin Matea PS Banja Luka – Centar broj 08-S/G-3-334/13 od 25.03.2013. godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta CJB Banja Luka – PS Centar br. 08-S/G-3-26/13 od 25.03.2013. godine; Dva CD snimka sa fotografijama Trga krajine u Banja Luci sačinjenim prilikom prenosa utakmice i sa fotografijama sačinjenim od strane radnika Krim.tehnike CJB Banja Luka; Presuda Osnovnog suda Banja Luka broj 71 0 K 135971 12 K od 14.02.2102. godine sa obavjesti o pravosnažnosti.

Na pretresu za izricanje krivično pravne sankcije u završnoj riječi okružni tužilac je izjavio da predlaže sudu da prilikom odmjeravanja krivične sankcije cijeni činjenicu da je optuženi priznao krivnju, te da vodi računa prvenstveno o tome da je kod optuženog evidentno postojao direktan umišljaj za izvršenje djela, bez obzira što je okružni tužilac na glavnom pretresu izvršila prekvalifikaciju djela, jer smatra da bi optuženi djelo izvršio i da se radilo o Državnoj zastavi Republike Hrvatske, a ne kako je na koncu dokazano o zastavi „NDH“, te da okružno tužilaštvo smatra da je optuženi toga momenta nije razlikovao o kojoj se zastavi radi i da je takvo ponašanje optuženog nedopustivo.

Optuženi je i na početku glavnog pretresa i u završnoj riječi izjavio da je u momentu izvršenja krivičnog djela znao da se radi o zastavi „nezavisne države Hrvatske“, da je bio time izazvan, te da smatra da je to bila, kako tužilac tvrdi zastava „Republike Hrvatske“ kao državno obilježje to nikada ne bi učinio, te da traži da mu se priznanje uzme kao olakšavajuća okolnost i da se kaje zbog izvršenog djela, da je uzoran građanin, student DIF-a, da je slabog imovinskog stanja, da su mu roditelji razvedeni, a majka mu je jedini hranilac porodice.

Naime, bez obzira na priznanje optuženog da je počinio krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret, provedbom dokaza koji su priloženi u sudskom spisu od strane okružnog tužioca, sud smatra da djelo za koje se optuženi tereti da je počinio, a to je sa izmjenom činjeničnog osnova u optužnici od strane predmetnog tužioca dana 06.11.2015. godine, na glavnom pretresu, nije krivično djelo iz sledećih razloga:

Prvenstveno kada se uzme u obzir analiza krivičnog djela za koje se optuženi izmjenom optužnice tereti odnosno da je počinio krivično djelo Izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje iz člana 294 a stav 1. Krivičnog zakona Republike Srpske, a koje kaže „da naprijed navedeno krivično djelo čini onaj koji izaziva ili raspaljuje Nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju, razdor ili netrepeljivost ili širi ideje o superiornosti jedne rase ili naroda nad drugim“.

Shodno navedenom, a imajući u vidu da je tužilac izmjenio optužnicu u smislu da je umjesto riječi Hrvatske zastave stavio „Zastava nepostojeće nezavisne države Hrvatske“ a nakon uvida u dokaz CD snimka na kojem se nalaze fotografije Trga Krajine u Banja Luci sačinjenim prilikom prenosa utakmice i sa fotografijama takode na CD snimku sačinjenih od strane Krim tehnike CJB Banja Luka, u što je i sam sud izvršio uvid prilikom provođenja dokaza gdje je utvrđeno kako od strane samog tužioca u izmjeni optužnice, tako i od strane predmetnog sudije da se radi o zastavi, kako je tužilac naveo NDH (Nezavisne države Hrvatske) za koju je opštu poznata činjenica da je ista bila državna zastava genocidne i fašističke tvorevine, pod nazivom Nezavisne Države Hrvatske u vrijeme Drugog svjetskog rata, te samim tim sud smatra da ne postoji krivično djelo, kao što to navodi tužilac, u smislu da je optuženi počinio krivično djelo sa direktnim umišljajem, odnosno sud smatra te navode okružnog tužioca neosnovanim, da optuženi prilikom paljenja zastave nije tog momenta razlikovao o kojoj se zastavi radi. Optuženi je prilikom završne riječi naveo da je znao da se radi o zastavi NDH (Nezavisne države Hrvatske) od početka, a da je to bila zastava Republike Hrvatske da tako ne bi postupio. Tako da su neosnovani navodi tužioca da je optuženi imao namjeru izazivanja rasne, nacionalne ili vjerske mržnje, kako se to navodi u predmetnoj optužnici.

Sud smatra da ukoliko bi se prihvatili navodi okružnog tužioca da je ovakvim aktom optuženog počinjeno krivično djelo u smislu paljenja zastave NDH (Nezavisne države Hrvatske), onda bi se prihvatilo da ista zastava predstavlja nacionalni simbol današnje Republike Hrvatske, pa samim tim bi se i današnja država i narod koji predstavlja okarakterisao kao fašistička tvorevina, što u svakom slučaju ne odgovara političkoj

realnosti i stvarnom stanju stvari jer postoji znatna razlika između zastave NDH (Nezavisne države Hrvatske) i zastave današnje Republike Hrvatske, kao legitimnog nacionalnog simbola Hrvatskog naroda.

Analizom elemenata krivičnog djela za koje se optuženi tereti može se utvrditi da djelo koje je optuženi učinio nije krivično djelo, jer optuženi paljenjem zastave Nezavisne države Hrvatske, nije mogao izazvati nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju, razdor ili netrepeljivost ili širio ideje o superiornosti jedne rase ili naroda nad drugim, jer optuženi svojom radnjom nije mogao izazvati nikakav oblik mržnje i ostvarenje ostalih elemenata djela kao što je naprijed navedeno, jer nije u pitanju legitimna zastava Države Republike Hrvatske.

Stav ovog suda je da, ukoliko bi se smatralo da postoji krivično djelo, kao što je to u optužnici navedeno i da postoji umišljaj učinioaca za činjenje ovog djela onda bi se slijedom logičkim zaključilo da je narod hrvatske genocidan, fašistički, što u svakom slučaju bi predstavljalo uvredu za današnju državu Hrvatsku i njen narod, te sud smatra da optuženi djelo koje je učinio nije krivično djelo za koje ga tereti optužnica. Shodno navedenom, sud je odlučio kao u izreci presude.

Na osnovu člana 100 stav 1 ZKP-a optuženi se oslobađa od plaćanja troškova krivičnog postupka isti padaju na teret budžetskih sredstava, iz razloga što je donesena oslobađajuća presuda za optuženog.

Zapisničar
Brankica Ćurlić

Sudija
Violeta Mandić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se uložiti žalba Okružnom sudu Banja Luka, u roku od 15 dana od dana prijema iste. Žalba se podnosi putem ovog suda.